

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U ŠIBENIKU

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Šibeniku, po sucu Krešimiru Krniću, u parničnom postupku tužitelja Damira Arasa iz Šibenika, Milice i Turka 68, OIB: 92461093772, kojeg zastupa punomoćnik Marko Petković, odvjetnik u Šibeniku, protiv tuženika OTP banka d.d. Split, Domovinskog rata 61, OIB: 52508873833, koje zastupa punomoćnik Ratko Žurić, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Žurić i partneri u Zagrebu, radi isplate, nakon provedene i zaključene glavne rasprave dana 09. travnja 2026.g., u nazočnosti punomoćnika tužiteljice Marka Petkovića i zamjenika punomoćnika tuženika Tomislava Boljata, na ročištu objave, dana 03. lipnja 2026.g.

p r e s u d i o j e

- I. Nalaže se tuženiku OTP banka d.d. Zadar, OIB: 52508873833 Ulica domovinskog rata 3, 23000 Zadar, Republika Hrvatska da u roku od 15 dana tužitelju isplati iznos 11.932,41 Eura sa pripadajućim zateznim kamatama koje na ovaj iznos teku od dana izvršenih uplata i to kako slijedi:
  - na iznos od 200,14 Eura od dana 01. srpnja 2010.g. pa do isplate
  - na iznos od 192,09 Eura od dana 02. kolovoza 2010.g. pa do isplate
  - na iznos od 222,30 Eura od dana 01. rujna 2010.g. pa do isplate
  - na iznos od 206,36 Eura od dana 01. listopada 2010.g. pa do isplate
  - na iznos od 194,38 Eura od dana 02. studenoga 2010.g. pa do isplate
  - na iznos od 230,83 Eura od dana 01. prosinca 2010.g. pa do isplate
  - na iznos od 254,07 Eura od dana 10. siječnja 2011.g. pa do isplate
  - na iznos od 219,07 Eura od dana 09. veljače 2011.g. pa do isplate
  - na iznos od 195,79 Eura od dana 09. ožujka 2011.g. pa do isplate
  - na iznos od 183,30 Eura od dana 04. travnja 2011.g. pa do isplate
  - na iznos od 192,86 Eura od dana 04. svibnja 2011.g. pa do isplate
  - na iznos od 228,15 Eura od dana 02. lipnja 2011.g. pa do isplate
  - na iznos od 230,67 Eura od dana 01. srpnja 2011.g. pa do isplate
  - na iznos od 271,84 Eura od dana 08. kolovoza 2011.g. pa do isplate
  - na iznos od 256,89 Eura od dana 01. rujna 2011.g. pa do isplate
  - na iznos od 233,61 Eura od dana 03. listopada 2011.g. pa do isplate
  - na iznos od 233,00 Eura od dana 02. studenoga 2011.g. pa do isplate
  - na iznos od 230,46 Eura od dana 01. prosinca 2011.g. pa do isplate
  - na iznos od 238,91 Eura od dana 02. siječnja 2012.g. pa do isplate

- na iznos od 248,98 Eura od dana 02. veljače 2012.g. pa do isplate
- na iznos od 247,23 Eura od dana 05. ožujka 2012.g. pa do isplate
- na iznos od 242,21 Eura od dana 04. travnja 2012.g. pa do isplate
- na iznos od 245,77 Eura od dana 03. svibnja 2012.g. pa do isplate
- na iznos od 248,63 Eura od dana 05. lipnja 2012.g. pa do isplate
- na iznos od 244,58 Eura od dana 04. srpnja 2012.g. pa do isplate
- na iznos od 245,72 Eura od dana 06. kolovoza 2012.g. pa do isplate
- na iznos od 241,57 Eura od dana 03. rujna 2012.g. pa do isplate
- na iznos od 233,36 Eura od dana 03. listopada 2012.g. pa do isplate
- na iznos od 243,83 Eura od dana 05. studenoga 2012.g. pa do isplate
- na iznos od 245,82 Eura od dana 03. prosinca 2012.g. pa do isplate
- na iznos od 244,68 Eura od dana 02. siječnja 2013.g. pa do isplate
- na iznos od 233,32 Eura od dana 04. veljače 2013.g. pa do isplate
- na iznos od 238,72 Eura od dana 04. ožujka 2013.g. pa do isplate
- na iznos od 244,24 Eura od dana 03. travnja 2013.g. pa do isplate
- na iznos od 240,47 Eura od dana 03. svibnja 2013.g. pa do isplate
- na iznos od 227,75 Eura od dana 05. lipnja 2013.g. pa do isplate
- na iznos od 221,91 Eura od dana 03. srpnja 2013.g. pa do isplate
- na iznos od 227,71 Eura od dana 02. kolovoza 2013.g. pa do isplate
- na iznos od 233,08 Eura od dana 04. rujna 2013.g. pa do isplate
- na iznos od 240,69 Eura od dana 02. listopada 2013.g. pa do isplate
- na iznos od 236,77 Eura od dana 04. studenoga 2013.g. pa do isplate
- na iznos od 239,20 Eura od dana 02. prosinca 2013.g. pa do isplate
- na iznos od 239,86 Eura od dana 07. siječnja 2014.g. pa do isplate
- na iznos od 98,18 Eura od dana 04. veljače 2014.g. pa do isplate
- na iznos od 100,32 Eura od dana 05. ožujka 2014.g. pa do isplate
- na iznos od 99,24 Eura od dana 03. travnja 2014.g. pa do isplate
- na iznos od 96,49 Eura od dana 05. svibnja 2014.g. pa do isplate
- na iznos od 93,33 Eura od dana 04. lipnja 2014.g. pa do isplate
- na iznos od 96,46 Eura od dana 02. srpnja 2014.g. pa do isplate
- na iznos od 99,58 Eura od dana 04. kolovoza 2014.g. pa do isplate
- na iznos od 102,01 Eura od dana 03. rujna 2014.g. pa do isplate
- na iznos od 103,29 Eura od dana 01. listopada 2014.g. pa do isplate
- na iznos od 105,34 Eura od dana 03. studenoga 2014.g. pa do isplate
- na iznos od 107,2320 Eura od dana 03. prosinca 2014.g. pa do isplate
- na iznos od 107,54 Eura od dana 07. siječnja 2015.g. pa do isplate
- na iznos od 108,75 Eura od dana 18. veljače 2015.g. pa do isplate
- na iznos od 108,75 Eura od dana 11. ožujka 2015.g. pa do isplate
- na iznos od 108,75 Eura od dana 08. travnja 2015.g. pa do isplate
- na iznos od 108,75 Eura od dana 04. svibnja 2015.g. pa do isplate
- na iznos od 108,75 Eura od dana 01. lipnja 2015.g. pa do isplate
- na iznos od 108,75 Eura od dana 01. srpnja 2015.g. pa do isplate
- na iznos od 108,75 Eura od dana 30. srpnja 2015.g. pa do isplate
- na iznos od 108,75 Eura od dana 01. rujna 2014.g. pa do isplate

pa do isplate, po stopi koja se, sukladno članku 29. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11), izračunava uvećanjem eskontne stope Hrvatske koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo polugodištu za pet postotnih poena, a od 1.8. 2015. po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2024. po stopi koja se izračunava za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

- II. Nalaže se tuženiku nadoknaditi trošak ovog parničnog postupka u iznosu od 10.095,97 Eura u roku 15 dana sa zateznom kamatom, počevši od dana presuđenja pa do isplate, po stopi koja se izračunava za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

Obrazloženje

1. U ovoj pravnoj stvari sud je donio presudu, P-1450/2019, od dana 05. travnja 2022.g. kojom je presudio:

" Nalaže se tuženiku OTP banka d.d. Zadar, OIB: 52508873833 Ulica domovinskog rata 3, 23000 Zadar, Republika Hrvatska da u roku od 15 dana tužitelju isplati iznos 110.235,27 kn sa pripadajućim zateznim kamatama koje na ovaj iznos teku od dana izvršenih uplata i to kako slijedi

na iznos od 14,03 kuna od dana 01. lipnja 2006.g. pa do isplate
na iznos od 5,70 kuna od dana 01. rujna 2006.g. pa do isplate
na iznos od 3,02 kuna od dana 01. listopada 2006.g. pa do isplate
na iznos od 56,54 kuna od dana 01. veljače 2008.g. pa do isplate
na iznos od 162,22 kuna od dana 01. ožujka 2008.g. pa do isplate
na iznos od 205,64 kuna od dana 01. travnja 2008.g. pa do isplate
na iznos od 111,16 kuna od dana 01. svibnja 2008.g. pa do isplate
na iznos od 79,60 kuna od dana 01. lipnja 2008.g. pa do isplate
na iznos od 175,55 kuna od dana 01. srpnja 2008.g. pa do isplate
na iznos od 223,80 kuna od dana 01. kolovoza 2008.g. pa do isplate
na iznos od 234,42 kuna od dana 01. rujna 2008.g. pa do isplate
na iznos od 282,85 kuna od dana 01. listopada 2008.g. pa do isplate
na iznos od 568,92 kuna od dana 01. studenoga 2008.g. pa do isplate
na iznos od 523,12 kuna od dana 01. prosinca 2008.g. pa do isplate
na iznos od 884,89 kuna od dana 29. prosinca 2008.g. pa do isplate
na iznos od 919,07 kuna od dana 01. veljače 2009.g. pa do isplate
na iznos od 999,76 kuna od dana 11. ožujka 2009.g. pa do isplate

na iznos od 895,39 kuna od dana 01. travnja 2009.g. pa do isplate
na iznos od 889,46 kuna od dana 01. svibnja 2009.g. pa do isplate
na iznos od 832,52 kuna od dana 02. lipnja 2009.g. pa do isplate
na iznos od 909,05 kuna od dana 01. srpnja 2009.g. pa do isplate
na iznos od 980,75 kuna od dana 06. kolovoza 2009.g. pa do isplate
na iznos od 1.023,30 kuna od dana 01. rujna 2009.g. pa do isplate
na iznos od 998,13 kuna od dana 01. listopada 2009.g. pa do isplate
na iznos od 973,12 kuna od dana 01. studenoga 2009.g. pa do isplate
na iznos od 1.029,79 kuna od dana 01. prosinca 2009.g. pa do isplate
na iznos od 1.082,89 kuna od dana 01. siječnja 2010.g. pa do isplate
na iznos od 1.138,79 kuna od dana 01. veljače 2010.g. pa do isplate
na iznos od 1.124,12 kuna od dana 11. ožujka 2010.g. pa do isplate
na iznos od 1.213,11 kuna od dana 08. travnja 2010.g. pa do isplate
na iznos od 1.204,60 kuna od dana 04. svibnja 2010.g. pa do isplate
na iznos od 1.251,14kuna od dana 02. lipnja 2010.g. pa do isplate
na iznos od 1.507,95 kuna od dana 01. srpnja 2010.g. pa do isplate
na iznos od 1.447,28 kuna od dana 02. kolovoza 2010.g. pa do isplate
na iznos od 1.674,90 kuna od dana 01. rujna 2010.g. pa do isplate
na iznos od 1.554,83 kuna od dana 01. listopada 2010. pa do isplate
na iznos od 1.464,54 kuna od dana 02. studenoga 2010.g. pa do isplate
na iznos od 1.736,16 kuna od dana 01. prosinca 2010.g. pa do isplate
na iznos od 1.914,29 kuna od dana 10. siječnja 2011.g. pa do isplate
na iznos od 1.650,60 kuna od dana 09. veljače 2011.g. pa do isplate
na iznos od 1.475,18 kuna od dana 09. ožujka 2011.g. pa do isplate
na iznos od 1.381,06 kuna od dana 04. travnja 2011.g. pa do isplate
na iznos od 1.453,13 kuna od dana 04. svibnja 2011.g. pa do isplate
na iznos od 1.719,03 kuna od dana 02. lipnja 2011.g. pa do isplate
na iznos od 1.738,00 kuna od dana 01. srpnja 2011.g. pa do isplate
na iznos od 2.048,15 kuna od dana 08. kolovoza 2011.g. pa do isplate
na iznos od 1.935,56 kuna od dana 01. rujna 2011.g. pa do isplate
na iznos od 1.760,12 kuna od dana 03. listopada 2011. pa do isplate
na iznos od 1.755,55 kuna od dana 02. studenoga 2011.g. pa do isplate
na iznos od 1.736,37 kuna od dana 01. prosinca 2011.g. pa do isplate
na iznos od 1.800,07 kuna od dana 02. siječnja 2012.g. pa do isplate
na iznos od 1.875,91 kuna od dana 02. veljače 2012.g. pa do isplate
na iznos od 1.862,76 kuna od dana 05. ožujka 2012.g. pa do isplate
na iznos od 1.824,91kuna od dana 04. travnja 2012.g. pa do isplate
na iznos od 1.851,35 kuna od dana 03. svibnja 2012.g. pa do isplate
na iznos od 1.873,28 kuna od dana 05. lipnja 2012.g. pa do isplate
na iznos od 1.842,82kuna od dana 04. srpnja 2012.g. pa do isplate
na iznos od 1.851,21 kuna od dana 06. kolovoza 2012.g. pa do isplate
na iznos od 1.820,35 kuna od dana 03. rujna 2012.g. pa do isplate
na iznos od 1.757,91 kuna od dana 03. listopada 2012. pa do isplate
na iznos od 1.837,37 kuna od dana 05. studenoga 2012.g. pa do isplate
na iznos od 1.852,38 kuna od dana 03. prosinca 2012.g. pa do isplate
na iznos od 1.843,81 kuna od dana 02. siječnja 2013.g. pa do isplate
na iznos od 1.757,45 kuna od dana 04. veljače 2013.g. pa do isplate

na iznos od 1.798,58 kuna od dana 04. ožujka 2013.g. pa do isplate
na iznos od 1.840,13 kuna od dana 03. travnja 2013.g. pa do isplate
na iznos od 1.811,67 kuna od dana 03. svibnja 2013.g. pa do isplate
na iznos od 1.715,96 kuna od dana 05. lipnja 2013.g. pa do isplate
na iznos od 1.671,96 kuna od dana 03. srpnja 2013.g. pa do isplate
na iznos od 1.715,66 kuna od dana 02. kolovoza 2013.g. pa do isplate
na iznos od 1.756,12 kuna od dana 04. rujna 2013.g. pa do isplate
na iznos od 1.813,48 kuna od dana 02. listopada 2013.g. pa do isplate
na iznos od 1.783,97 kuna od dana 04. studenoga 2013.g. pa do isplate
na iznos od 1.802,91 kuna od dana 02. prosinca 2013.g. pa do isplate
na iznos od 1.807,26 kuna od dana 07. siječnja 2014.g. pa do isplate
na iznos od 739,74 kuna od dana 04. veljače 2014.g. pa do isplate
na iznos od 755,89 kuna od dana 05. ožujka 2014.g. pa do isplate
na iznos od 747,72 kuna od dana 03. travnja 2014.g. pa do isplate
na iznos od 726,93 kuna od dana 05. svibnja 2014.g. pa do isplate
na iznos od 703,18 kuna od dana 04. lipnja 2014.g. pa do isplate
na iznos od 726,75 kuna od dana 02. srpnja 2014.g. pa do isplate
na iznos od 750,29 kuna od dana 04. kolovoza 2014.g. pa do isplate
na iznos od 768,57 kuna od dana 03. rujna 2014.g. pa do isplate
na iznos od 778,24 kuna od dana 01. listopada 2014.g. pa do isplate
na iznos od 793,67 kuna od dana 03. studenoga 2014.g. pa do isplate
na iznos od 807,93 kuna od dana 03. prosinca 2014.g. pa do isplate
na iznos od 810,26 kuna od dana 07. siječnja 2015.g. pa do isplate
na iznos od 819,37 kuna od dana 18. veljače 2015.g. pa do isplate
na iznos od 819,37 kuna od dana 11. ožujka 2015.g. pa do isplate
na iznos od 819,37 kuna od dana 08. travnja 2015.g. pa do isplate
na iznos od 819,37 kuna od dana 04. svibnja 2015.g. pa do isplate
na iznos od 819,37 kuna od dana 01. lipnja 2015.g. pa do isplate
na iznos od 819,37 kuna od dana 01. srpnja 2015.g. pa do isplate
na iznos od 819,37 kuna od dana 30. srpnja 2015.g. pa do isplate
na iznos od 819,37 kuna od dana 01. rujna 2015.g. pa do isplate

pa do isplate. po stopi koja se, sukladno članku 29. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11), izračunava uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 1.8. 2015. po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.

Utvrđuje se djelomično povlačenje tužbe tužitelja u ukupnom iznosu od 5.063,00 kuna sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata po dospijeću svakog pojedinog obroka.

Odbija se prigovor tuženika radi prebijanja kao neosnovan

Nalaže se tuženiku nadoknaditi trošak ovog parničnog postupka u iznosu od 26.000,00 kuna u roku petnaest dana sa zateznom kamatom, počevši od dana presuđenja pa do isplate, koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena."

2. Presudom i rješenjem Županijskog suda u Zagrebu, GŽ-2078/2022 od dana 19. studenoga 2024.g. odbijena je žalba tuženika i potvrđena presuda Općinskog suda u Šibeniku, P-1450/2019 od dana 05. travnja 2022.g. u pobijanom dijelu pod točkom III izreke (prigovor tuženika radi prebijanja), dok je ukinuta presuda Općinskog suda u Šibeniku, P-1450/2019 od dana 05. travnja 2022.g. u pobijanom dijelu pod točkom I i IV izreke u kojem se dijelu predmet vraća na ponovnim postupak
3. Tužitelj je u ponovnom postupku ustrajao u tužbi i tijekom raspravljanja ističući da je s tuženikom kao kreditorom sklopila Ugovor o namjenskom kreditu broj 060413338459 SN u iznosu od 131.000,00 CHF u kunsjoj protuvrijednosti po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan isplate uz promjenjivu kamatnu stopu sa rokom vraćanja na rok od trideset godina koji će se otplaćivati u 360 jednakih mjesečnih anuiteta čiju visinu utvrđuje banka planom otplate.
4. Među strankama da je ugovorena promjenjiva kamatna stopa koja je u trenutku ugovaranja iznosila 4,39% godišnje bez jasnih i povjerljivih parametara na koji način će se ona mijenjati, te da je čl. 3. predmetnog ugovora propisano da je kamatna stope promjenjiva izmjenama i dopunama Odluke o kamatama banke o kojoj se odredbi nije pojedinačno pregovaralo.
5. Tuženik da je povrijedio potrošačko pravo tužitelja jer je u Ugovoru o kreditu koristio nepoštenu ugovornu odredbu kojom je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja ugovorne obveze promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom banke o kojoj se nije pregovaralo, te da je ta odredba ništetna.
6. Naime, tuženik da je protupravno, jednostrano, neobrazloženo i na štetu tužitelja vršio promjenu kamatne stope i to dana 07. siječnja 2008.g., dana 16. lipnja 2008.g., dana 10. studenoga 2008.g. i dana 07. lipnja 2009.g..
7. U postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača presudom Visokog Trgovačkog suda, broj PŽ-7129/13 od dana 13. lipnja 2014.g. kojom je potvrđena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu, P-1401/12 od dana 04. srpnja 2013.g. u dijelu u kojem je tuženik u razdoblju od 2003.g. pa do 31. prosinca 2018.g. povrijedio kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita tako što je u potrošačkim ugovorima o kreditima koristio nepoštenu ugovornu odredbu kojom je ugovorena Poslovni broj: VI P-1685/19-redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja ugovorne obveze promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom banke o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo, a koja je ništetna, te su u navedenom dijelu predmetne odluke i pravna stajališta potvrđena revizijskom odlukom Vrhovnog suda Republike Hrvatske, poslovni broj: Revt-249/14 od dana 09. travnja 2015.g.

8. Tim rubriciranim presudama da su sudovi utvrdili da je ugovorna odredba koja promjenu ugovorene kamate čini ovisnom o odluci jednog ugovaratelja bez da istovremeno precizno odredi uvjete promjenjivosti i referentnu stopu za koju se veže promjena, uzrokuje neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih stranaka na štetu potrošača jer da dolazi do situacije da vjerovnik jednostrano određuje obvezu dužnik koji primjenu ne može predvidjeti i da pravilnost promjene ne može niti provjeriti jer nema nikakvih egzaktnih kriterija.
9. Štoviše, da dodatna okolnost koja je presuda za ocjenu da navedene ugovorne odredbe uzrokuju znatnu neravnotežu na štetu potrošača, a u suprotno načelu savjesnosti i poštenja jest činjenica da su iste odredbe u ugovor unijete na inicijativu banke kao sadržaj standardnog ugovora na koju potrošači nisu mogli nikako utjecati, kao i da nije sporno da niti u ugovoru niti u općim uvjetima ugovora poslovanja banaka nisu utvrđeni parametri pod kojima će banke mijenjati promjenjivu kamatnu stopu niti metoda izračuna tih parametara, pa su na temelju takvih utvrđenja odredbe potrošačkih ugovora o kreditima kojima se promjena kamatne stope čini ovisnim o odluci banke nepoštene i time ništetne.
10. Nadalje, da odredba čl. 49. st. 1. Zakona o zaštiti potrošača propisuje da se ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih stranaka na štetu potrošača (koju odredbu da je sadržavao i Zakon o zaštiti potrošača iz 2003.g. kao i kasniji zakon sa svim izmjenama i dopunama) i da se iste temelje na Direktivi Vijeća 93/13/EZZ od dana 05. travnja 1993.g. o nepoštenim odredbama o potrošačkim ugovorima.
11. U postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača presudom Visokog Trgovačkog suda, broj PŽ-6632/2017-10 od dana 14. lipnja 2018. g. kojom je potvrđena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu, P-1401/12 u dijelu koji se odnosi na povredu interesa i prava potrošača korisnika kredita vezanu uz ugovaranje valutne klauzule čime je pravomoćno odlučeno i o ništetnosti jednostrane promjenjivosti kamatne stope i ugovaranju valutne klauzule, te da ta odluka donesena u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača obvezuje ostale sudove u postupku koji potrošač osobno pokreće radi naknade štete, izmjene ugovora (odredba čl. 502.c ZPP-a).
12. Odredba čl. 3 Ugovora o kreditu da je nepoštena u dijelu u kojem je tuženik jednostrano mijenjao visinu kamatne stope i da je time uzrokovana znatna neravnoteža u pravima i interesima ugovornih strana na štetu tužitelja, kao i da je ta odredba u ugovor uvedena protivno načelu savjesnosti i poštenja radi čega je ništetna.
13. Štoviše, da je ta odredba nerazumljiva jer da je jedino sigurno da visina kamatne stope ovisi isključivo o odluci banke bez da se navode bilo kakvi kriteriji
14. Tužitelj da predlaže da sud po provedenom postupku prihvati tužbeni zahtjev rad isplate novčanog iznosa na ime pretplaćenih kamata i na ime razlike uplaćenih anuiteta i anuiteta po početnom otplatnom planu umanjenih za pretplaćene kamate budući da svako povećanje kamatne stope i plaćenog anuiteta mimo početnog tečaja CHF-a na temelju ništetne odredbe prouzrokovalo stjecanje bez osnove na strani tuženika, te da naloži tuženiku da nadoknadi parnični trošak.

15. U ponovnom postupku tuženik se protivio tužbi i tužbenom zahtjevu tužitelja ističući da nije sporno da je tužitelj sa tuženikom sklopio Ugovor o kreditu broj: 060413338459 SN, ali da je sporno da li su u konkretnom slučaju pojedine odredbe Ugovora nepoštene i time ništetne kako tvrdi tužitelja a čemu se tuženik izričito protivi.
16. Nadalje, da je tužitelj parnični postupak pokrenula dana 07. lipnja 2019.g. i da tuženik prigovora zastari utuženih iznosa ovisno o pravnoj kvalifikaciji potraživanja tužitelja pa ako bi se:
  - a) postupak kvalificirao kao postupak radi naknade štete da je tada primjenjiv zastari rok od tri godine od kada je oštećenih doznao za štetu i za osobu koja je štetu učinila (odredba čl. 239 ZOO-a) odnosno u svakom slučaju u roku od pet godina od kada je štete nastala i da su time uzimajući u obzir datuma sklapanja ugovora protekli subjektivni i objektivni rok;
  - b) postupak kvalificirao kao postupak radi povrata mjesečnih anuiteta da je tada primjenjiv zastarni rok od tri godina od dospelosti svakog pojedinog davanja (odredba čl. 226 ZOO-a)
  - c) postupak kvalificirao kao postupak radi stjecanja bez osnove da je tada primjenjiv zastarni rok od pet godina od dana sklapanja ništetnog pravnog posla.
17. Također, da nema mjesta preslikavanju utvrđenja iz Parnice Potrošač u kojoj je utvrđena tek apstraktna pravna zaštita odnosno da se kolektivnom zaštitom osigurava preventivna zaštita i kontrola nepoštenih ugovornih odredbi u odnosu na prosječnog potrošača i da se time ne mogu zamijeniti učinci koji se ostvaruju individualnom pravnom zaštitom budući se u pojedinačnim parnicama uređuju pravni učinci pojedinačnog potrošačkog ugovora u odnosu na konkretnog potrošača i da presuda u kolektivnom sporu nema pravni učinak erga omnes da bi se mogla primjenjivati na svaki pojedinačni spor pokrenutom pojedinačnom tužbom jer da je u svakom pojedinom sporu potrebno dokazati postojanje svih pretpostavki na kojima je zasnovana Presuda Visokog trgovačkog suda.
18. Nadalje, da je ugovorena valutnu klauzulu vezana u CHF jasna, lako uočljiva i razumljiva zbog čega osporavana odredba uopće ne može biti predmetom ocjene nepoštenosti odnosno da je Ugovorom jasno određeno da je iznos kredita u valuti CHF i da će biti plasiran u kunskoj protuvrijednosti, te da će mjesečni anuiteti plaćati uplatom potrebnog iznosa u kunskoj protuvrijednosti.
19. U odnosu na razumljivosti valutne klauzule da je tužiteljica prethodno sklapanju ugovora kao savjesna ugovorna stranka bila dužna se sama informirati o valutnoj klauzuli i eventualnim posljedicama koja ona može imati po njegova prava i obveze iz Ugovora, pa da je tužiteljica potpisom Ugovora potvrdila da je upoznata sa značenjem valutne klauzule i da je neosnovano da tužiteljica nakon proteka preko deset godina tvrdi da joj odredbe Ugovora nisu bile jasne i da nije bila svjesna rizika promjene tečaja CHF u odnosu na HRK, pa da prema odredbi čl. 84 ZZP-a ocjena poštenosti navedene odredbe Ugovora nije dopuštena prema kriterijima iz čl. 81 ZZP-a i da tužiteljica nije dokazala da je u konkretnom slučaju tuženik postupao protivno načelu savjesnosti i poštenja na način da je nastala značajna neravnoteža u pravima na štetu tužitelja.

20. Štoviše, da tuženik unatoč svojoj stručnosti i pažnji nije znao niti je mogao znati za buduća kretanja tečaja CHF koji je od 1999 do 2010.g. u odnosu na tečaj EUR rastao i padao (od 2003 – 2008 tečaj CHF u odnosu na EUR uglavnom padao) i da su značajnije promjene počele tek 2010.g. i to nakon razdoblja obuhvaćenog utvrđenjima u parnici Potrošač, da kretanje tečaja CHF-a nakon 2010.g. kao posljedicu svjetske ekonomske krize nitko nije mogao predvidjeti pa tako ni tuženik, da u vrijeme sklapanja osporavanih ugovornih odredaba nije postojao niti jedan zakonski i podzakonski propis koji je od tuženika zahtijevao određeni način postupanja pri sklapanju ugovora s valutnom klauzulom niti su postojali pravni okviri u kojima bi tuženik morao djelovati na području informiranja potrošača prije i u vrijeme sklapanja ugovora o kreditu, pa da tuženik u ugovornom odnosu s tužiteljem nije postupak protivno načelu savjesnosti i poštenja i da nije prouzročio neravnotežu na štetu potrošača.
21. Naime, da bi se određena ugovorna odredba mogla kvalificirati kao nepoštenom da takva odredba mora prouzročiti nominalnu neravnotežu u pravima i interesima ugovornih strana na štetu potrošača i koja neravnoteža mora biti značajna, pa da je za ocjenu osporavana valutne klauzule bitno da se odnos konkretnih ugovornih strana promatra s razine nominalnih pozicija a nikako prema naknadnim povećanim obvezama jedne strane uslijed nepredvidivih ili naglih promjena tečaja CHF-a i da naknada promjena tečaja CHF-a koji se promijenio na štetu potrošača ne može biti relevantan za ocjenu nepoštenosti primarno ugovorene valutne klauzule prema kojoj su ugovorne strane ima jednake i ravnopravne startne pozicije.
22. Također, da promjenjivost kamatne stope nije bila predmetnom ispitivanja ništetnosti u Parnici Potrošač i da tužiteljica neosnovano proširuje opseg utvrđenja i na odredbe o promjenjivosti kamatne stope jer da je u kolektivnom sporu bila ispitivana primjenjivost kamatne stope u skladu sa jednostranom odlukom banke bez egzaktno utvrđenih parametara i metode izračuna parametara promjenjivosti, pa da ako bi se u primjenjivala utvrđenja iz Parnice Potrošač na ovaj spor da njima nije utvrđena ništetnosti promjenjivosti kamatne stope niti promjenjivost kamatne stope jednostranom odlukom banke.
23. Tužitelj da je dužan u ugovornom odnosu dokazati postojanje pretpostavki ništetnosti sporne ugovorne odredbe o promjenjivosti kamatne stope i to kumulativno: da se o toj odredbi nije pojedinačno pregovaralo, da je odredba i/ili nejasna, i/ili teško razumljiva, i/ili teško uočljiva, te da je odredba suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokovala znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača – tužiteljice, pa kako ni jedna od navedenih pretpostavki nije ispunjena da osnova za stjecanje utuženih anuiteta nije otpala i d se ne može primijeniti članak 1111. st. 3. ZOO-a.
24. Nadalje, da tužitelj nije ovlašten tražiti da se ništetnim utvrdi dio Ugovora koji je dopušten u skladu s pozitivnim propisima u Republici Hrvatskoj (kako po ZZP tako i na ZPK) budući da je materijalno pravo koje je izrijeком predviđalo mogućnosti ugovaranja promjenjive kamate stope u ugovorima o potrošačkom kreditiranju, dok da su pravni osnov za promjenu kamatnih stopa kod tuženika predstavljale odredbe samih Ugovora o promjenjivosti kamatne stope i načinu promjene, interni akti tuženika i sve ostale isprave i podnesi tuženika i da su

netočne tvrdnje tužiteljice da je tuženik donosio proizvoljne odluke s kojima tužiteljica nije bila ili mogla biti upoznata.

25. Naime, da je način o mijenjanju kamatne stope određen Općim uvjetima poslovanja Banke gdje je navedeno da će se tuženik kod utvrđivanja i promjene kamatnih stopa voditi računa o tržišnim uvjetima pod kojima se priznaju troškovi kapitala odnosno sredstava koja služe za odobravanje kredita, regulatorni uvjeti i rizik na tržištu, te da je tuženik odluku o promjeni kamatnih stopa donosio u pravilu jednom godišnje u trenutku kada je promjena uvjeta na tržištu bitno odstupala od tekućih kamatnih stopa u portfelju tuženika imajući na umu parametre i to visinu kamatnih stopa koju tuženik plaća na izvore sredstava (depozite građana), visinu kamatnih stopa koje tuženika plaća na izvore sredstava na međunarodnom tržištu kapitala (povezano sa indeksom CDS) i rizik naplate kredita (povezan sa CDS).
26. Tuženik da je bio dužan primjenjivati Odluku Hrvatske narodne banke o ograničavanju izloženosti kreditnih institucija valutnom riziku prema kojoj Odluci su banke dužne održavati valutnu usklađenost obveza i tražbina i da bankama nije dopušteno izvan propisanih mjera obveze preuzimati u jednoj valuti, a tražbine ugovarati u drugoj valuti zbog čega je tuženik tijekom cijelog razdoblja plasmana kredita u CHF bio dužan održavati odnos danih kredita u CHF s izvorima u CHF pa da je uslijed ekstremnog porasta tečaja CHF nakon sklapanja Ugovora o kreditu došlo i do velikog povećanja troškova pribavljanja sredstava za tuženike.
27. Nadalje, da je dana 30. rujna 2015.g. stupi na snagu izmijenjeni i dopunjeni Zakon o potrošačkom kreditiranju (Narodne novine br. 75/09, 112/12, 143/13, 147/13, 9/15, 78/15, 102/15) kojim je za ugovore o kreditu u CHF i u kunama s valutnom klauzulom u CHF određena obveza banaka da ponude korisnicima kredita konverziju kredita denominiranih u CHF i denominiranih u kunama s valutnom klauzulom u CHF u kredite denominirane u EUR odnosno u kredite denominirane u kune s valutnom klauzulom u EUR sa svrhom da se položaj potrošača s kreditom denominiranim u CHF izjednači s položajem u kojem bio da je koristio kredit denominiran u EUR i položaj potrošača s kreditom denominiranim u kunama s valutnom klauzulom u CHF izjednači s položajem u kojem bio da je koristio kredit denominiran u kunama s valutnom klauzulom u EUR.
28. Tužitelj da je prihvatio ponudu tuženika i da je sa tuženikom sklopio Dodatak 1. Ugovora o kreditu i da je potvrdom o pretplati utvrđen iznos pretplate tužitelja u iznosu od 20.330,56 kuna, pa da provedenom konverzijom kredita, ugovor o kreditu s valutnom klauzulom u CHF izmijenjen u ugovor o kreditu s valutnom klauzulom u EUR i to na način kao da je od početka bio sklopljen u EUR, pa stoga su neosnovane tvrdnje tužitelj da su ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli u švicarskim francima i načinu promjene kamatne stope iz ugovora o kreditu s valutnom klauzulom u CHF ništetne.
29. Nadalje, da kada je tužitelj prihvatio ponudu tuženika i konvertirao CHF kredit da je ugovor o kreditu s valutnom klauzulom u CHF pravno prestao postojati i to kao da ga nikada nije ni bilo, pa da je nastao je novi ugovorni odnos, tj. ugovor o kreditu s valutnom klauzulom u EUR s važenjem ex tunc, dakle, kao da je takav bio od samog početka, pa samim time da tužitelj nema pravnog osnova i

interesa za vođenje ove parnice jer je kredit s valutnom klauzulom u CHF u skladu s odredbama ZID ZPK (NN 102/15) konvertiran u kredit u EUR-u čiji učinci konverzije djeluju od trenutka sklapanja ugovora o kreditu s valutnom klauzulom u CHF

30. Naime, u konkretnom slučaju tuženik je u skladu s odredbama ZPK bio obavezan tužitelju ponuditi sklapanje dodatka ugovora o konverziji kredita i u slučaju prihvata konverzije s tužiteljem je bio dužan sklopiti ugovor, dok tužitelj u skladu s načelom slobode uređivanja obveznih odnosa nije bio dužan prihvatiti izračun konverzije, niti je bio dužan sklopiti Dodatak br. 1 o konverziji kredita što znači da tužitelj nije prihvatio izračun konverzije i da nije sklopilo Dodatak br. 1, odredbe ZPK o konverziji kredita ne bi imale nikakav učinak na sklopljeni ugovor o kreditu s valutnom klauzulom u CHF i otplata tog kredita nastavila bi se prema važećim ugovorenim uvjetima (članak 19.e st. 6. ZPK).
31. Stoga, da kako je tužitelj svojom slobodnom voljom prihvatio ponudu tuženika i sklopio dodatak ugovora kojim je konverzija kredita dosljedno provedena, da se prava i obveze ugovornih stranaka moraju prosuđivati isključivo i jedino u skladu sa sklopljenim Dodatkom br. 1 Ugovora o kreditu., te da je prihvaćanjem izračuna konverzije, sklapanjem Dodatka br. 1 ugovora o kreditu i Sporazuma o korištenju preplate, tužitelj postupio u skladu s načelom slobode uređivanja obveznih odnosa iz članka 2. ZOO-a.
32. Tuženik da je postupak koji je prethodio sklapanju Dodatka br. 1 proveo u skladu s odredbama ZID ZPK (NN 102/15) te da je sklapanjem ovog ugovora konverzija kredita provedena u skladu sa Zakonom na način da je dosljedno provedeno načelo konverzije kredita iz članka 19. b po kojem je položaj potrošača-ovdje tužitelja kao korisnika kredita s valutnom klauzulom u CHF izjednačen s položajem u kojem bi bio da je od početka koristio kredit s valutnom klauzulom u EUR, pa da su sporazumi o konverziji sklopljeni u skladu s odredbama ZID ZPK pravno valjani sa svim pravnim učincima koji iz toga proizlaze, čak i u slučaju kada su ništetne odredbe osnovnog ugovora o kreditu o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli i da sporazum o konverziji, bez obzira u kojoj formi je sklopljen predstavlja novu pravnu osnovu koja svoje izvorište ima u prisilnom propisu ocijenjenom suglasnim s Ustavom Republike Hrvatske.
33. Naposljetku da sama činjenica eventualne ništetnosti odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi da ne znači da bi se trebala primijeniti fiksna kamatna stopa tijekom cijelog razdoblja otplate kredita jer da je tužiteljica mogla da je htjela ugovoriti fiksnu kamatnu stopu prilikom sklapanja Ugovora o kreditu, pa da stoga predlaže da sud po provedenom postupku utvrdi postojanje tražbine tuženika prema tužitelju u iznosu od 20.330,56 kuna (prigovor radi prijeboja) i da odbije tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti uz naknadu parničnog troška.
34. Tijekom postupka sud je izvodio slijedeće dokaze:
  - pregledom Ugovora o namjenskom kreditu broj 060413338459 SN sa Sporazumom o osnivanju novčane tražbine upisom hipoteke na nekretninama od dana 13. travnja 2006.g. solemniziranog kod javnog bilježnika Igora Lučeva u Šibeniku, OU-270/06 od dana 20. travnja 2006.g.

- pregledom zemljišne knjige
- pregledom ugovora o kupoprodaji broj: S-2006-114 od dana 30. ožujka 2006.g. ovjeren kod javnog bilježnika Marije Baković u Zagrebu, OV-11525/06 od dana 18. travnja 2006.g.
- pregledom prometa po računu u razdoblju od 01. siječnja 2006.g. do dana 01. siječnja 2014.g.
- pregledom prometa po računu u razdoblju od 01. siječnja 2006.g. do dana 27. ožujka 2019.g.
- pregledom obavijesti o obračunu i dospijeću redovne kamata od dana 27. ožujka 2019.g.
- pregledom uplate o kreditu broj: 060413338459 sa važenjem pregleda uplata od dana 30. rujna 2015.g.
- pregledom nalaza i mišljenja vještaka Majde Korljan od dana 05. srpnja 2021.g.
- saslušanjem tužitelja Damira Arasa
- pregledom nalaza i mišljenja vještaka Majde Korljan od dana 28. veljače 2026.g.
- pregledom cjelokupnog spisa

35. Tužbeni zahtjev tužitelja je osnovan u cijelosti.

36. U ovoj pravnoj stvari tužitelj nakon provedenog financijskog vještačenja traži:

- da tuženik OTP banka d.d. tužitelju Damiru Arasu isplati iznos od 11.932,41 Eura, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama prema dospijećima svakog pojedinog obroka (točka I. izreke presude) što predstavlja razliku isplaćenog po početnoj ugovornoj kamatnoj stopi od 4,39% i povećane kamatne stope tijekom otplatnog razdoblja uz primjenu tečaja na dan isplate kredita za razdoblje od 01. lipnja 2006.g. do 30. rujna 2015.g.

37. Nadalje, za kazati je da tužitelj nije osporio činjenicu sklapanja ugovora o kreditu niti činjenicu da je konverzija provedena i da je dodatak ugovora valjan, već upravo uvažavajući tijek otplate kredita i provedenu konverziju tvrdi kako nije u cijelosti obeštećen, odnosno da tuženik nije vratio svu stečenu korist što je dužan i na što ga obvezuje zakonodavstvo Europske unije, konkretno Direktiva 93/13 i Zakon o zaštiti potrošača, dakle da je tuženik dužan tužitelju isplatiti pretplaćene iznose (prema kreditu sa početnom kamatnom stopom i početnim tečajevima u kunama) jer da su ništetne odredbe ugovora kojima je određena promjenjivost kamatne stope.

38. Pregledom Ugovora o namjenskom kreditu broj 060413338459 SN sa Sporazumom o osnivanju novčane tražbine upisom hipoteke na nekretninama od dana 13. travnja 2006.g. solemniziranog kod javnog bilježnika Igora Lučeva u Šibeniku, OU-270/06 od dana 20. travnja 2006.g. utvrđeno je da su ugovor sklopili OTP banka d.d. (tuženik - banka) kao kreditor, Damir Aras (tužitelj) kao korisnik kredita, Diana Gregoret kao sudužnik 1, Viktor Aras kao sudužnik 2 - zalogodavac i Marija Aras kao supružnik zalogodavca kojim je utanačeno:

- da se na temelju Odluke Komisije za odobravanje kredita građanima br. SN-41/06 od dana 13. travnja 2006.g. korisniku kreditu odobrava stameni kredit za mlade za kupnju stana u Zagrebu, u stambenom naselju Vrbani u građevini radne oznake "Z" Horvaćanska ulica, diletacija D, temeljem ugovora o kupoprodaji broj S-2006-114 zaključenog između tvrtke Gradko d.o.o.i Damira Arasa kao kupca od dana 30. ožujka 2006.g. i za adaptaciju – završenje istog stana temeljem troškovnika u iznosu 131.000,00 CHF (švicarskih franaka) u kunskoj protuvrijednosti obračunato po srednjem tečaju kreditora na dan isplate, da se korisnik kredita obvezuje kredit vratiti uz valutnu klauzulu s pripadajućim kamatama u vrijeme i na način određen Ugovorom,;
- da se kredit odobrava na rok od trideset godina, da se otplata kredita vrši u 360 jednakih mjesečnih anuiteta čiju visinu utvrđuje banka planom otplate, te da će po iskorištenju kredita banka korisniku kredita dostaviti amortizacijski plan otplate koji je sastavni dio ugovora i da je korisnik kredita dužan otplaćivati kredit u utvrđenim iznosima i rokovima dospijeca;
- da kamatna stopa iznosi 4,39% godišnje s tim da je kamatna stopa promjenjiva, da se promjena kamatnih stopa vrši izmjenama i dopunama Odluke o kamatama banke na čiju primjenu korisnik kredita bezuvjetno pristaje
- da na sve dospjele tražbine iz Ugovora izuzev na iznos dospjele redovne kamate, koje ne budu u utvrđenom roku podmirenje, korisnik kredita je dužan banci platiti zateznu kamatu (kamatu nakon dospijeca) u skladu s važećim odredbama Odluke o kamatama banke, da će banka obračunati i naplatiti zakonsku zateznu kamatu u slučaju da ista bude viša od bančine zatezne kamate, te da se zatezna kamata obračunava i naplaćuje za sve danje zakašnjenja i to od dana dospijeca do dana izvršenja dužne činidbe;
- da radi osiguranja pravovremene otplate kredita i izvršenja drugih preuzetih obveza u iznosu 131.000,00 CHF (švicarskih franaka) u kunskoj protuvrijednosti obračunato po srednjem tečaju kreditora na dan isplate, korisnik kredita daje sredstva osiguranja: 2 sudužnika uz ovjerene podatke o njihovim primanjima, javnobilježnički ovjerene zadužnice korisnika kredita i sudužnika, javnobilježnički ovjerene izjave o zapljeni plaće korisnika kredita i sudužnika, te da je zalogodavac suglasan i neopozivo ovlašćuje banku da u svrhu osiguranja otplate kredita zasnuje založno pravo u svoju korist na nekretnini – odgovarajućem suvlasničkom dijelu nekretnine sagrađene na čest. br. 395/1, 392, 393 upisane u popisanom listu A I, poduložak Z.U. 530 k.o. Šibenik, uključujući suvlasnički dio zemljišta i zajedničke dijelove i uređaje kuće i na tom suvlasničkom dijelu je uspostavljeno i povezano vlasništvo posebnog dijela nekretnine (etažno vlasništvo) upisano u popisnom listu AII, u naravi stan na drugom katu (desno – jug – zapda) koji se sastoji od tri sobe, dnevnog boravka, kuhinje, kupaone s WC-om, hodnika, ostave, balkona i drvarnice površine 76,83 m², zajedno sa zajedničkim dijelovima i uređajima zgrade, vlasništvo zalogodavca za cijelo s teretom prava zaloga za iznos od 79.513.882 HRD u slučaju revalorizacije iznos revalorizacije, kamate u iznosu od 13.379.259 HRD, zatezne kamate u korist HTP "Solaris" Šibenik;

39. Pregledom zemljišne knjige (izvatka br. 5596/06), poduložak 530 k.o. Šibenik utvrđeno je da je zalagodavac Viktor Aras upisan kao vlasnik za cijelo stana na drugom katu (desno – jug – zapda) koji se sastoji od tri sobe, dnevnog boravka, kuhinje, kupaone s WC-om, hodnika, ostave, balkona i drvarnice površine 76,83 m² (popisni list A II) u zgradi sagrađenoj na čest. br. 395/1, 392 i 393.
40. Uvidom u ugovor o kupoprodaji broj: S-2006-114 od dana 30. ožujka 2006.g. ovjeren kod javnog bilježnika Marije Baković u Zagrebu, OV-11525/06 od dana 18. travnja 2006.g. utvrđeno je da su ugovor sklopili prodavatelj Gradko d.o.o. i kupac Damir Aras kojim je prodavatelj kupcu prodao dvosobni stan (broj D39) na sedmom katu u Zagrebu, u stambenom naselju Vrbani u građevini radne oznake "Z" Horvaćanska ulica, diletacija D, koji se gradi na čest. zem. br. 6018/4 k.o. Vrapče koji se sastoji od dvije sobe i ostalih prostorija u ukupnoj površini od 47,64 m² uključujući zemljište i zajedničke dijelove zgrade u skladu čl. 68 i 370 st. 3 Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, da je kupac isplatio prodavatelju kupoprodajnu cijenu u iznosu od 83.370,00 Eura koja na dan sklapanja ugovora preračunata u kune iznosi 616.938,00 kuna putem realiziranog kredita kod banke, te da su ugovorne stranke vlastoručno potpisale ugovor čime su se usuglasile o bitnim sastojcima ugovora.
41. Tužitelj Damir Aras, star 41 godinu, u svom stranačkom iskazu, naveo je se okvirno informirao kod većeg broja banaka u svezi ugovor o namjenskom kreditu i da se na postojeći račun u OTP banke isključivo orijentirao na tu banku, da je kod u OTP banki kod gospodina Željka Dekovića kojeg sam osobno poznao realizirao ugovor o namjenskom kreditu i da mu prilikom tih pregovora od strane gospodina Željka Dekovića ništa nije pojašnjeno niti mu je objašnjen rizik tečaja švicarskog franka i njegovu vezanost za druge valute kao niti pojam valutne klauzule, da je na nagovor gospodina Željka Dekovića sklopio ugovor u švicarskom franku jer da mu je isti tvrdio da je to najpovoljniji i najbolji kredit premda je u tom trenutku bio kreditno sposoban da kredit podigne u drugoj valuti, da mu u OTP banci uopće nije ponuđen nikakvi drugi ugovor već samo ugovor u švicarskim francima i da se sjeća da je u vrijeme njegova zaključenja bio u Zagrebu zbog čega je došao u Šibenik gdje je sa sudužnicima - svojim roditeljima i punicom potpisao ugovor bez da se pojedinačno pregovaralo o pojedinačnoj odredbi ugovora odnosno bez da mu je ugovor objašnjen, da su ugovor solemizirali kod javnog bilježnika Alise Kale u Šibeniku, kod kojeg im ništa konkretno nije rečeno u svezi tog ugovora osim što je isti solemniziran. Nadalje, da mu po sjećanju otplatni plan nije niti predan i da od strane Željke Dekovića nije bio informiran niti upozoren o mogućim posljedicama podizanja kredita u CHF iako je isti imao zasigurno znanje kao kvalificirana osoba o svim tim rizicima, da je ugovor sklopljen 2006.g. i da se mjesečni anuitet drastično povećao u 2011.g., da mu gospodin Željko Deković kao djelatnik OTP banke nije objasnio što znači promjenjiva kamatna stopa niti se o njoj pojedinačno pregovaralo, da je od banke nakon konverzije svakih šest mjeseci dobivao obavijest time da u prethodnim vremenima da gotovo da nije dobivao obavijest o promjeni kamatne stope, da je tražio objašnjenje od OTP banke o porastu mjesečnih anuiteta i da mu je rečeno da se tečaj CHF povećao pa da je zbog

toga povećana i mjesečna rata kredita uslijed rasta kamatne stope, da je šest do devet mjeseci razmatrao dizanje kredita, da on nije pročitao ugovor jer da je vjerovao gospodinu Želju Dekoviću kojeg je poznavao i koji ga je uvjeravao da nema što drugo nego potpisati ugovor koji je najpovoljniji, da u vrijeme sklapanja ugovora nije znao što je promjenjiva kamatna stopa i da nije bio svjestan rizika sklapanja ugovora sa promjenjivom kamatnom stopom, te da je 2016. godine izvršio konverzaciju kredita u Euro.

42. Pregledom nalaza i mišljenja vještaka Majde Korljan od dana 18. travnja 2021.g., uz komparativni pregled prometa po računu (ugovor: 060413338459) u razdoblju od 01. siječnja 2006.g. do dana 01. siječnja 2014.g., prometa po računu (ugovor: 151109070064) u razdoblju od 01. siječnja 2006.g. do dana 27. ožujka 2019.g., obavijesti o obračunu i dospijeću redovne kamata od dana 27. ožujka 2019.g., uplate o kreditu broj: 060413338459 sa važenjem pregleda uplata od dana 30. rujna 2015.g. utvrđeno je:

- da su tuženik OTP banka d.d. kao kreditor i tužitelj Damir Aras iz Šibenika , kao Korisnik kredita zaključili su Ugovor o kreditu sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine upisom hipoteke na nekretninama , Broj Ugovora: 060413338459 SN , kojim je tuženik odobrio kredit u kunskoj u kunskoj protuvrijednosti iznosa od 131.000,00 CHF obračunato prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke za CHF na dan isplate kredita ;
- da je rok otplate kredita iznosi 30 godina uz obračun godišnja kamatne stope 4,39 % godišnje, promjenjiva, te korisnik kredita otplaćuje kredit u 360 mjesečnih anuiteta u kunskoj protuvrijednosti 655,22 CHF obračunatih po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke važećem za CHF na dan plaćanja i da prema otplatnom planu dospijeće prvog anuiteta je dana 01.06.2006.g.
- da je na dan 25. travnja .2006.g. srednji tečaj Hrvatske narodne banke za valutu CHF iznosio 1 CHF=4,639765 HRK. 3
- da prema Dodatku br. 1 Ugovora o kreditu zaključenog dana 13. siječnja 2016. godine proizlazi da je dana 25.04.2006.g. plasiran iznos kredita u iznosu od 131.000,00 CHF u protuvrijednosti kuna obračunato po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan isplate (članka 2. stavak 2.1. ,1.1a) i da je Dodatkom ugovora o kreditu od dana 13.01.2016.g. temeljem Zakona o izmjenama i dopunama zakona o potrošačkom kreditiranju (NN 102/2015) izvršena konverzija kredita uz valutnu klauzulu u EUR.
- da je tužitelj u odnosu na Ugovor o kreditu broj: 060413338459-SP pretplatio iznos od 110.235,27 kn u slučaju da se redovna kamata obračunavala prema početnoj stopi redovne kamate naznačenoj u ugovoru o kreditu (početna kamatna stopa 4,39) i da je primijenjen tečaj na dan isplate kredita (primijenjeni tečaj na dan isplate kredita 25.travnja.2006.g. CHF iznosio je 1CHF=4,639765 HRK- fiksni tečaj) .za razdoblje od 01. lipnja .2006.g. do 30. rujna.2015.g. (do konverzije)
- da je provedenom konverzijom na dan 30.09.2015. g. utvrđena preplata u iznosu od 20.330,56 kn koja se prema pregledu uplata od 30.09.2015. g. koristila tijekom otplate daljnjeg razdoblja za podmirenje 50% dospjelih anuiteta (otplata 50 % svake naredne redovne obveze po otplatnom planu)

43. Pregledom dopune nalaza i mišljenja vještaka Majde Korljan od dana 28. veljače 2026.g. (u ponovnom postupku) utvrđeno je:

- da je provedbom konverzije kredita na dan 30. rujna 2015. utvrđena preplata u korist tužitelja u iznosu od 20.330,56 kn odnosno 2.698,33 EUR.
- da je ta pretplata kronološki računata u utvrđene pozitivne razlike anuiteta, počevši od prvog obračunskog razdoblja, na način da je za svaki mjesec izvršen prijeboj do visine raspoloživog iznosa preplate.
- da negativne razlike anuiteta ne predstavljaju preplaćene iznose te nisu utjecale na smanjenje utvrđene preplate iz konverzije, već su evidentirane bez prijeboja.
- da je temeljem izvršenog obračuna ukupna preplata iz konverzije u iznosu od 2.698,33 EUR u cijelosti iskorištena zaključno s anuitetom dospelim dana 01.06.2010., nakon čega ne postoji preostali iznos preplate za daljnji prijeboj.
- da ukupne razlike anuiteta utvrđene obračunom iznose 14.630,74 EUR.
- da je preplata utvrđena konverzijom u iznosu od 2.698,33 EUR kronološki uračunata u navedene razlike anuiteta i da je u cijelosti iskorištena zaključno s anuitetom dospelim dana 01.06.2010.
- da nakon izvršenog prijeboja konverzije, preostali iznos razlika anuiteta iznosi 11.932,41 Eura (iznos dobiven $14.630,74 - 2.698,33$ Eura = 11.932,41 Eura), a koji iznos predstavlja razliku anuiteta koja nije pokrivena konverzijom

44. Predmet ovog spora je zaštita potrošača od korištenja ugovornih odredbi o kojima se nije pojedinačno pregovaralo: odredbe o valutnoj klauzuli prema kojoj je glavnica vezana za švicarski franak, odredbe kojom je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveze promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom tuženika, te isplate pretplaćenih iznosa na ime kamata uslijed tih nepoštenih i ništavnih odredbi Ugovora o namjenskom kreditu broj 060413338459 SN sa Sporazumom o osnivanju novčane tražbine upisom hipoteke na nekretninama od dana 13. travnja 2006.g. solemniziranog kod javnog bilježnika Igora Lučeva u Šibeniku, OU-270/06 od dana 20. travnja 2006.g.

45. Naime, odredbom čl. 81 Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine br. 96/03, dalje: ZZK-a) propisano je da se ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra nepoštenom ako, suprotno načelu svjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih stranaka na štetu potrošača, kao i da se smatra da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranoga standardnog ugovora trgovca, te da ako trgovac (ovdje banka) tvrdi da se o pojedinoj ugovornoj odredbi u unaprijed sastavljeno standardnom ugovoru pojedinačno pregovaralo da je dužan to dokazati.

46. Za istaći je da je presudom Trgovačkog suda u Zagrebu, P-1401/2012 od dana 04. srpnja 2013.g. pravomoćno potvrđenim presudama Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, PŽ-7129/13 od dana 13. lipnja 2014.g. stope i

presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, PŽ-6637/17 od dana 13. lipnja 2014.g. od dana 14. lipnja 2018.g. utvrđena povreda kolektivnih interesa i prava potrošača u dijelu jednostrano promjenjive kamatne stope i u dijelu valutne klauzule CHF glede kredita u kojima je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica CHF (švicarski franak), dok je rješenjem Vrhovnog suda broj Gos-1/2019 od 4. ožujka 2020. (u tom rješenju izneseno stajalište samo u kontekstu opstojnosti ugovora i nakon uklanjanja ništetnih odredbama putem konverzije, ali ne i kontekstu pune restitucije potrošača unatoč valjanoj konverziji) utvrđeno da sporazum o konverziji ima pravne učinke i da je valjan u slučaju kada su ništetne odredbe osnovnog ugovora o kreditu o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli čime da od sklapanja Dodatak (konverzije) na ugovorne odnose stranaka, za ubuduće, (pro futuro) djeluje taj Dodatak (konverzija) ali da tužitelj ima pravo na isplate razlika s osnova ništetnih odredbi do sklapanja navedenog ugovora i to iz razloga da iako su određene ugovorne odredbe koje su proglašene nepoštenima i ništavima zamijenjene novim odredbama kako bi opstojao ugovor time se ne može umanjiti ili eliminirati zaštita koja je tužitelju zajamčena kao potrošaču, poglavito kraj činjenice da Direktiva 93/13/EEZ od dana 05. travnja 1993.g. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima daje prednost apsolutnoj zaštiti i punoj restituciji potrošača glede isplate koristi koje je tuženik kao pružitelj usluge stekao uslijed nepoštenih ugovornih odredbi.

47. Naime, odredbom čl. 502.c ZPP-a propisano je da se fizičke i pravne osobe mogu u posebnim parnicama za naknadu štete pozvati na pravno utvrđenje iz presude kojom će biti prihvaćeni zahtjevi iz tužbe iz članka 502.a stavka 1. ovoga Zakona da su određenim postupanjem, uključujući i propuštanjem tuženika, povrijeđeni ili ugroženi zakonom zaštićeni kolektivni interesi i prava osoba koje je tužitelj ovlašten štiti, te da će u tom slučaju sud biti vezan za ta utvrđenja u parnici u kojoj će se ta osoba na njih pozvati, dok u odredbi čl. 118 ZPP-a (u odnosu na obvezujuću snagu sudske odluke) je jasno navedeno da odluka suda donesena u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača iz članka 106. stavka 1. ovoga Zakona u smislu postojanja povrede propisa zaštite potrošača iz članka 106. stavka 1. ovoga Zakona obvezuje ostale sudove u postupku koji potrošač osobno pokrene radi naknade štete koja mu je uzrokovana postupanjem tuženika.
48. Dakle, sukladno odredbi čl. 502.c ZPP-a i čl. 138 ZPP-a (sada čl. 118., dalje ZPP), prednje navedena presuda obvezuje sud koji je vezan uz pravno utvrđenje o ništetnosti ugovorne klauzule u švicarskim francima jer se u ovom postupku raspravlja o nepoštenosti i ništetnost odredbi o odredbi o valuti kredita iskazanom kao švicarski franak i odredbi o jednostrano promjenjivoj kamatnoj stopi, pa se tužiteljica kao potrošač u ovom postupku kojeg je pokrenula radi ostvarivanja svojih individualnih interesa može pozvati na odluku donesenu u postupku radi zaštite kolektivnih prava i interesa potrošača jer odluka donesena u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača iz članka 131. stavak 1. ZPP-a 09 obvezuje ostale sudove u postupku koji potrošač osobno pokrene radi isplate koja mu je uzrokovana postupanjem tuženika budući se povreda odnosi samo na one nepoštene ugovorne odredbe koje su bile korištene u razdoblju kad je utvrđeno da je povreda počinjena.

49. Nadalje, zakonska intervencija koja se provodila u odnosu na kredite u CHF zasniva se na činjenice da je ona obvezujuća za pravne osobe – banke i da je za potrošače imala neobvezujući karakter (dakle bila je fakultativna) čime je mogućnost izbora za tužiteljicu kao potrošača bila prividna jer je smisao takve intervencije bio da opstane ugovorni odnos stranaka uslijed nepredvidljivosti tečaja CHF na način da se kredit denominiran u CHF mijenja u kredit denominiran u EUR u kojima su sadržane odredbe o kojima se nije pojedinačno pregovarala već predstavljaju tipizirani ugovor koje banke koriste u svom poslovanju čime je tužiteljici ostavljena samo mogućnost na prihvatanje takvih odredbi radi spašavanja egzistencije u kojoj se našla uslijed povećanja mjesečnih anuiteta i promjene tečaja CHF-a.
50. Intencija zaštite tužitelja kao potrošača, a imajući na umu odredbu čl. 14.1 Konvencije o temeljnim ljudskim pravima i slobodama (MU 18/97, 6/99, 14/02, 13/03, 9/05, 1/06, 2/10) kojom se zabranjuje diskriminacija u pogledu uživanja prava po bilo kojoj osnovi što uključuje provedenu konverziju, temelji se isključivo na tome da li je tužitelj uslijed proglašanih nepoštenih odredbi doveden u položaj odnosno kreditnu situaciju u kojoj bi se nalazio da nepoštene odredbe nisu postojale i da li je utvrđenom pretplatom od strane tuženika tužitelj ostvario pravo na punu restituciju (restitucijski zahtjev) koristi (pretplaćenih iznosa) koje je tuženik neopravdano stekao uslijed povećanih mjesečnih anuiteta i utjecaja promjene tečaja CHF, a to sve kraj činjenice da pravna i činjenična uspostava ranijeg stanja (bez ništetne odredbe koja kao i da nije postojala) stvarno znači vraćanje ugovornog odnosa na početno isplaćenu kunsku protuvrijednost iznosa kredita po početnom tečaju CHF na dan isplate kredita i početno ugovorenu kamatnu stopu što podrazumijeva početni otplatni plan uz restituciju svih pretplaćenih anuiteta sa zakonskim zateznim kamatama.
51. Nadalje, da je odredbom čl. 41. ZZP propisano da se potrošač ne može odreći niti mu se mogu ograničiti njegova prava koja mu pripadaju temeljem zakona koji štite njegova prava, pa kako je navedena odredba bila na snazi u trenutku konverzije ista je primjenjiva na konkretni ugovorni odnos parničnih stranaka što znači da unatoč valjanoj konverziji tužitelja kao potrošač potpisom Dodatka ugovora o kreditu br. 1 kojim je ista provedena zadržava pravo na punu restituciju koju joj jamče propisi koji reguliraju zaštitu potrošača jer se takvo pravo ne može anulirati pristankom tužitelja na konverziju odnosno time se tužiteljica nije odrekla prava na punu restituciju i povrat stečenog bez osnove budući da bi takav pristanak uslijed odredbe čl. 41 ZZK-a bio ništetan i kao takav bez pravnih učinaka.
52. U konkretnom slučaju postojanje pravnog interesa tužitelja da ustane kondemnatornim tužbenim zahtjevom za isplatom vezano je za tvrdnju tužitelja da provedenom konverzijom nije podmiren u cijelosti odnosno da nije obeštećen i doveden u ravnopravni položaj, pa se presumirani pravni interes tužitelja kao potrošača u slučaju osporavanja treba opravdati financijskim vještačenjem na okolnost visine pretplaćenih anuiteta u odnosu na početno ugovorene anuitete odnosno komparacijom konvertirane glavnice i početne po amortizacijskom planu i onog što je tužiteljica ostvarila u provedenoj konverziji.

53. Štoviše, ovlaštenici podnošenja kolektivne tužbe su potrošači čime bi bili ovlašteni tražiti kompenzaciju za pojedinog potrošača zbog čega su i propisane odredbe čl. 138. a ZZP-a, odnosno čl. 502.c ZPP-a, prema kojima nakon završenog postupka u kojem je utvrđena povreda interesa potrošača isti potrošač, ovdje tužitelj, ima pravo pozivati se na pravna utvrđenja iz gore navedenih presuda.
54. U ovoj pravnoj stvari prema dopuni nalazu i mišljenju vještaka od dana 28. veljače 2026.g. kojeg je sud prihvatio kao vjerodostojan i stručan utvrđeno je da je provedbom konverzije kredita na dan 30. rujna 2015. utvrđena preplata u korist tužitelja u iznosu od 20.330,56 kn odnosno 2.698,33 EUR., da je ta pretplata kronološki računata u utvrđene pozitivne razlike anuiteta, počevši od prvog obračunskog razdoblja, na način da je za svaki mjesec izvršen prijeboj do visine raspoloživog iznosa preplate i da negativne razlike anuiteta ne predstavljaju preplaćene iznose te nisu utjecale na smanjenje utvrđene preplate iz konverzije, već su evidentirane bez prijeboja, da je temeljem izvršenog obračuna ukupna preplata iz konverzije u iznosu od 2.698,33 EUR u cijelosti iskorištena zaključno s anuitetom dospjelim dana 01.06.2010., nakon čega ne postoji preostali iznos preplate za daljnji prijeboj, da ukupne razlike anuiteta utvrđene obračunom iznose 14.630,74 EUR, te da nakon izvršenog prijeboja konverzije, preostali iznos razlika anuiteta iznosi 11.932,41 Eura (iznos dobiven $14.630,74 - 2.698,33 \text{ Eura} = 11.932,41 \text{ Eura}$) koji iznos predstavlja razliku anuiteta koja nije pokrivena konverzijom.
- Dakle, u bitnom je utvrđeno da je prema izračunu konverzije kredita na dan 30. rujna 2015.g. tuženik utvrdio iznos preplate u iznosu od 20.330,56 kuna odnosno 2.698,33 EUR koji se koristio za otplatu 50 % svake naredne redovne obveze po otplatnom planu tako što je pri izračunu uračunao sve uplate od strane tužitelja na način da je izvršene kunske uplate u korist CHF kredita preračunao u EUR prema srednjem tečaju Kreditora na datum uplate i da je utvrđeni iznos pretplate od 2.698,33 Eura u cijelosti iskorištena zaključno s anuitetom dospjelim dana 01.06.2010.g. i da tužitelju prema izračunu konverzije nije priznat iznos 11.932,41 Eura koji mu je u trenutku izračuna konverzije u cijelosti pripadao, pa time tužitelju nije u potpunosti obeštećen.
55. U odnosu na prigovor zastare valja kazati da pokretanjem parničnog postupka za zaštitu kolektivnih interesa potrošača dolazi do prekida zastare na temelju čl. 241. ZOO/05 te zastara individualnih restitucijskih zahtjeva počinje teći ispočetka tek od trenutka pravomoćnosti sudske odluke donesene u povodu te tužbe koja je nastupila dana 13. lipnja 2014.g. zbog čega zastara nije nastupila s obzirom da je tužba podnesena preporučenom pošiljkom dana 07. lipnja 2019.g. (dakle unutar roka zastare od pet godina) jer nije protekao rok iz odredbe čl. 225 ZOO-a.
56. Nadalje, zastarni rok u slučaju restitucijskog zahtjeva prema kojem su ugovorne strane dužne vratiti jedna drugoj sve ono što su primile na temelju ništetnog ugovora, odnosno u slučaju zahtjeva iz članka 323. stavak 1. ZOO/05. (članak 104. stavak 1. ZOO/91.) kao posljedice utvrđenja ništetnosti ugovora, počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost ugovora, dakle primjenom materijalnog prava, konkretno odredbe čl. 323. stavak 1. ZOO-a, zastara restitucijskog zahtjeva u

ovom predmetu može početi teći tek od dana pravomoćnosti sudske odluke u ovom predmetu, a kojom se utvrđuje nepoštenim i ništetnim navedene odredbe Ugovora o namjenskom kreditu broj 060413338459 SN sa Sporazumom o osnivanju novčane tražbine upisom hipoteke na nekretninama od dana 13. travnja 2006.g. solemniziranog kod javnog bilježnika Igora Lučeva u Šibeniku, OU-270/06 od dana 20. travnja 2006.g zaključen između tužitelja i tuženika.

57. Zaključno, po stajalištu ovog suda konverzija odnosno potpisivanje tog Sporazuma između stranka ne utječe na osnovanost tužbenog zahtjeva jer se niti odredbama ZIDZOPK-a, a niti navedenim Sporazumom izrekom ne spominje način rješavanja ugovornih odredbi kojima se u ugovorima o kreditima sa valutom u CHF ugovarala promjenjiva kamatna stopa, kao što se ne spominje niti na koji način bi se trebala riješiti eventualna ništetnost tih odredbi koje se tiču promjenjive kamatne stope, a koja ništetnost je nastupila zbog činjenice da je banka bez prethodnog pregovaranja s korisnikom kredita sama tj. nepošteno mijenjala kamatnu stopu u ugovoru o kreditu s valutnom klauzulom u CHF.
58. Naime, za kazati je da je smisao donošenja ZIDZOPK-a bio da se položaj korisnika kredita u CHF, kao potrošača, izjednači s položajem u kojem bi bili da su koristili kredit denominiran u valuti EUR., dok se dodatkom ugovora o kreditu uređuje obveznopravni odnos glede određivanja kamatne stope nakon što je sklopljen ugovor kojim se prvotno regulirao osnovnopravni odnos korisnika kredita – potrošača i banke kao davatelja kredita, odnosno njima se ne rješava pitanje preplaćenih kamata u kreditima u valuti CHF kroz ovdje utučeni period, a do koje preplate je došlo zbog nepoštenog postupanja banaka, koje je utvrđeno ništetnim.
59. Stoga sama činjenica da su stranke sklopile Sporazum kojim je izvršena konverzija kredita s valutnom klauzulom u CHF u kredit s valutnom klauzulom u EUR sama za sebe ne upućuje na zaključak da je tužitelju vraćen novčani iznos koji predstavlja razliku između plaćenih ugovornih kamata na temelju ništetne ugovorne odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi i početno ugovorenoj kamatnoj stopi.
60. Također, valja navesti da je nesporno da je Odlukom Vrhovnog suda broj Gos-1/2019 od 4. ožujka 2020. utvrđeno da sporazum o konverziji ima pravne učinke i valjan je u slučaju kada su ništetne odredbe osnovnog ugovora o kreditu o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli i da od sklapanja aneksa (konverzije) na ugovorne odnose stranaka *pro futuro* će djelovati taj ugovor time da tužitelj ima pravo na isplate razlika s osnova ništetnih odredbi do sklapanja sporazuma o konverziji
61. Dakle, dodatkom od 13. siječnja 2016. nije otklonjena ranija neravnoteža u pravima i obvezama ugovornih strana jer da je temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi o promjenjivim ugovornim kamatnim stopama i valutnoj klauzuli tužitelj preplatio utučeni iznos, a što nije otklonjeno predmetnim Dodatkom već je za ubuduće definiran ugovorni odnos stranka.
62. Naime, u konkretnom slučaju, analizirajući sve izvedene dokaze i prihvaćajući kao vjerodostojne dokaze:

- ugovor o namjenskom kreditu broj 060413338459 SN sa Sporazumom o osnivanju novčane tražbine upisom hipoteke na nekretninama od dana 13. travnja 2006.g. solemniziranog kod javnog bilježnika Igora Lučeva u Šibeniku, OU-270/06 od dana 20. travnja 2006.g. prema kojem da su ugovor sklopili OTP banka d.d. (tuženik - banka) kao kreditor, Damir Aras (tužitelj) kao korisnik kredita, Diana Gregoret kao sudužnik 1, Viktor Aras kao sudužnik 2 - zalogodavac i Marija Aras kao supružnik zalogodavca kojim je utanačeno da se na temelju Odluke Komisije za odobravanje kredita građanima br. SN-41/06 od dana 13. travnja 2006.g. korisniku kreditu odobrava stameni kredit za mlade za kupnju stana u Zagrebu, u stambenom naselju Vrbani u građevini radne oznake "Z" Horvaćanska ulica, diletacija D, temeljem ugovora o kupoprodaji broj S-2006-114 zaključenog između tvrtke Gradko d.o.o.i Damira Arasa kao kupca od dana 30. ožujka 2006.g. i za adaptaciju – završenje istog stana temeljem troškovnika u iznosu 131.000,00 CHF (švicarskih franaka) u kunskoj protuvrijednosti obračunato po srednjem tečaju kreditora na dan isplate, da se korisnik kredita obvezuje kredit vratiti uz valutnu klauzulu s pripadajućim kamatama u vrijeme i na način određen Ugovorom, da se kredit odobrava na rok od trideset godina, da se otplata kredita vrši u 360 jednakih mjesečnih anuiteta čiju visinu utvrđuje banka planom otplate, te da će po iskorištenju kredita banka korisniku kredita dostaviti amortizacijski plan otplate koji je sastavni dio ugovora i da je korisnik kredita dužan otplaćivati kredit u utvrđenim iznosima i rokovima dospjeća, da kamatna stopa iznosi 4,39% godišnje s tim da je kamatna stopa promjenjiva, da se promjena kamatnih stopa vrši izmjenama i dopunama Odluke o kamatama banke na čiju primjenu korisnik kredita bezuvjetno pristaje da na sve dospjele tražbine iz Ugovora izuzev na iznos dospjele redovne kamate, koje ne budu u utvrđenom roku podmirenje, korisnik kredita je dužan banci platiti zateznu kamatu (kamatu nakon dospjeća) u skladu s važećim odredbama Odluke o kamatama banke, da će banka obračunati i naplatiti zakonsku zateznu kamatu u slučaju da ista bude viša od bančine zatezne kamate, te da se zatezna kamata obračunava i naplaćuje za sve danje zakašnjenja i to od dana dospjeća do dana izvršenja dužne činidbe, da radi osiguranja pravovremene otplate kredita i izvršenja drugih preuzetih obveza u iznosu 131.000,00 CHF (švicarskih franaka) u kunskoj protuvrijednosti obračunato po srednjem tečaju kreditora na dan isplate, korisnik kredita daje sredstva osiguranja: 2 sudužnika uz ovjerene podatke o njihovim primanjima, javnobilježnički ovjerene zadužnice korisnika kredita i sudužnika, javnobilježnički ovjerene izjave o zapljeni plaće korisnika kredita i sudužnika, te da je zalogodavac suglasan i neopozivo ovlašćuje banku da u svrhu osiguranja otplate kredita zasnuje založno pravo u svoju korist na nekretnini – odgovarajućem suvlasničkom dijelu nekretnine sagrađene na čest. br. 395/1, 392, 393 upisane u popisnom listu A I, poduložak Z.U. 530 k.o. Šibenik, uključujući suvlasnički dio zemljišta i zajedničke dijelove i uređaje kuće i na tom suvlasničkom dijelu je uspostavljeno i povezano vlasništvo posebnog dijela nekretnine (etažno vlasništvo) upisano u popisnom listu AII, u naravi stan na drugom katu (desno – jug – zapda) koji se sastoji od tri sobe, dnevnog boravka, kuhinje, kupaone s WC-om, hodnika, ostave, balkona i drvarnice površine 76,83 m², zajedno sa

zajedničkim dijelovima i uređajima zgrade, vlasništvo zalagodavca za cijelo s teretom prava zaloga za iznos od 79.513.882 HRD u slučaju revalorizacije iznos revalorizacije, kamate u iznosu od 13.379.259 HRD, zatezne kamate u korist HTP "Solaris" Šibenik;

- zemljišne knjige (izvatka br. 5596/06), poduložak 530 k.o. Šibenik prema kojem je zalagodavac Viktor Aras upisan kao vlasnik za cijelo stana na drugom katu (desno – jug – zapda) koji se sastoji od tri sobe, dnevnog boravka, kuhinje, kupaoone s WC-om, hodnika, ostave, balkona i drvarnice površine 76,83 m2 (popisni list A II) u zgradi sagrađenoj na čest. br. 395/1, 392 i 393;
- ugovor o kupoprodaji broj: S-2006-114 od dana 30. ožujka 2006.g. ovjeren kod javnog bilježnika Marije Baković u Zagrebu, OV-11525/06 od dana 18. travnja 2006.g. prema kojem su ugovor sklopili prodavatelj Gradko d.o.o. i kupac Damir Aras kojim je prodavatelj kupcu prodao dvosobni stan (broj D39) na sedmom katu u Zagrebu, u stambenom naselju Vrbani u građevini radne oznake "Z" Horvaćanska ulica, diletacija D, koji se gradi na čest. zem. br. 6018/4 k.o. Vrapče koji se sastoji od dvije sobe i ostalih prostorija u ukupnoj površini od 47,64 m2 uključujući zemljište i zajedničke dijelove zgrade u skladu čl. 68 i 370 st. 3 Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, da je kupac isplatio prodavatelju kupoprodajnu cijenu u iznosu od 83.370,00 Eura koja na dan sklapanja ugovora preračunata u kune iznosi 616.938,00 kuna putem realiziranog kredita kod banke, te da su ugovorne stranke vlastoručno potpisale ugovor čime su se usuglasile o bitnim sastojcima ugovora;
- nalaz i mišljenja vještaka Majde Korljan od dana 18. travnja 2021.g., jer je izrađen prema pravilima struke i u kojem je vještak dao jasan i argumentiran izračun pretplaćenog iznosa po sudskom traženju i nakon komparativnog pregleda prometa po računu (ugovor: 060413338459) u razdoblju od 01. siječnja 2006.g. do dana 01. siječnja 2014.g., prometa po računu (ugovor: 151109070064) u razdoblju od 01. siječnja 2006.g. do dana 27. ožujka 2019.g., obavijesti o obračunu i dospijeću redovne kamata od dana 27. ožujka 2019.g., uplate o kreditu broj: 060413338459 sa važenjem pregleda uplata od dana 30. rujna 2015.g. prema kojem je utvrđeno da su tuženik OTP banka d.d. kao kreditor i tužitelj Damir Aras iz Šibenika , kao Korisnik kredita zaključili su Ugovor o kreditu sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine upisom hipoteke na nekretninama , Broj Ugovora: 060413338459 SN , kojim je tuženik odobrio kredit u kunskoj u kunskoj protuvrijednosti iznosa od 131.000,00 CHF obračunato prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke za CHF na dan isplate kredita, da je rok otplate kredita iznosi 30 godina uz obračun godišnja kamatne stope 4,39 % godišnje, promjenjiva, te korisnik kredita otplaćuje kredit u 360 mjesečnih anuiteta u kunskoj protuvrijednosti 655,22 CHF obračunatih po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke važećem za CHF na dan plaćanja i da prema otplatnom planu dospijeće prvog anuiteta je dana 01.lipnj .2006.g., da je na dan 25. travnja .2006.g. srednji tečaj Hrvatske narodne banke za valutu CHF iznosio 1 CHF=4,639765 HRK, da prema Dodatku br. 1 Ugovora o kreditu zaključenog dana 13. siječnja 2016. godine proizlazi da je dana

25.04.2006.g. plasiran iznos kredita u iznosu od 131.000,00 CHF u protuvrijednosti kuna obračunato po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan isplate (članka 2. stavak 2.1. ,1.1a) i da je Dodatkom ugovora o kreditu od dana 13.01.2016.g. temeljem Zakona o izmjenama i dopunama zakona o potrošačkom kreditiranju (NN 102/2015) izvršena konverzija kredita uz valutnu klauzulu u EUR, te da je da je tužitelj u odnosu na Ugovor o kreditu broj: 060413338459-SP pretplatio iznos od 110.235,27 kn u slučaju da se redovna kamata obračunavala prema početnoj stopi redovne kamate naznačenoj u ugovoru o kreditu (početna kamatna stopa 4,39) i da je primijenjen tečaj na dan isplate kredita (primijenjeni tečaj na dan isplate kredita 25.travnja.2006.g. CHF iznosio je 1CHF=4,639765 HRK- fiksni tečaj) .za razdoblje od 01. lipnja 2006.g. do 30. rujna.2015.g. (do konverzije) i da je provedenom konverzijom na dan 30. rujna 2015.g. utvrđena preplata u iznosu od 20.330,56 kn koja se prema pregledu uplata od 30.09.2015. g. koristila tijekom otplate daljnjeg razdoblja za podmirenje 50% dospjelih anuiteta (otplata 50 % svake naredne redovne obveze po otplatnom planu)

- iskaz tužitelja kao objektivan, istinit i suglasan gore navedenim i prihvaćenim dokazima;
- dopunu nalaza i mišljenju vještaka od dana 28. veljače 2026.g. kao stručno izrađen prema kojem je utvrđeno da je provedbom konverzije kredita na dan 30. rujna 2015. utvrđena preplata u korist tužitelja u iznosu od 20.330,56 kn odnosno 2.698,33 EUR., da je ta preplata kronološki računata u utvrđene pozitivne razlike anuiteta, počevši od prvog obračunskog razdoblja, na način da je za svaki mjesec izvršen prijeboj do visine raspoloživog iznosa preplate i da negativne razlike anuiteta ne predstavljaju preplaćene iznose te nisu utjecale na smanjenje utvrđene preplate iz konverzije, već su evidentirane bez prijeboja, da je temeljem izvršenog obračuna ukupna preplata iz konverzije u iznosu od 2.698,33 EUR u cijelosti iskorištena zaključno s anuitetom dospjelim dana 01.06.2010., nakon čega ne postoji preostali iznos preplate za daljnji prijeboj, da ukupne razlike anuiteta utvrđene obračunom iznose 14.630,74 EUR, te da nakon izvršenog prijeboja konverzije, preostali iznos razlika anuiteta iznosi 11.932,41 Eura (iznos dobiven 14.630,74 – 2.698,33 Eura = 11.932,41 Eura) koji iznos predstavlja razliku anuiteta koja nije pokrivena konverzijom.
- kraj činjenice se o odredbi kojom se glavnica veže uz valutu švicarski franak i prema kojoj je redovna kamatna stopa tijekom postojanja obveze promjenjiva u skladu s odlukom banke nije pojedinačno pregovaralo budući se radi o inkorporiranim općim uvjetima poslovanja o kojima tužitelj kao potrošač po prirodi stvari nije mogao pojedinačno pregovarati;
- kraj toga da pojedinačno pregovaranje ne znači da je tužitelj, uz sve modele kreditiranja tuženika, odabrao ugovor o kreditu sa švicarskim francima već u bitnom znači da tužiteljica - potrošač nije mogla utjecati na sadržaj osporavanih odredbi jer je tuženik bio dužan tužitelju transparentno izložiti funkcioniranje

mehanizma konkretnih ugovornih odredbi te povezanost tog mehanizma sa drugim ugovornim odredbama kako bi tužiteljica bila u stanju procijeniti stvarnu težinu rizika koji joj je objašnjen i da bi takvim pojedinačnim pregovorima imala mogućnost shvatiti i prihvatiti odredbe ugovora o kreditu;

- kraj toga da dodatkom od 13. siječnja 2016. nije otklonjena ranija neravnoteža u pravima i obvezama ugovornih strana jer da je temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi o promjenjivim ugovornim kamatnim stopama i valutnoj klauzuli tužitelj preplatio utuženi iznos

utvrđeno je da tužitelj nije podmiren u cijelosti odnosno da nije obeštećen i doveden u ravnopravni položaj i da konverzijom nije otklonjena neravnoteža u pravima i obvezama ugovornih stranaka uslijed nepoštenih i ništetnih odredbi o promjenjivim ugovornim kamatnim stopama i valutnoj klauzuli zbog čega su nastale razlike navedenih anuiteta kuna koji predstavlja razliku plaćenog i onog što bi se platilo da se redovna kamata obračunavala prema početnoj stopi redovne kamate naznačenoj u ugovoru o kreditu (početna kamatna stopa 4,39%) i da je primijenjen tečaj na dan isplate kredita, odnosno da tužitelju nije nadoknađena puna šteta (restitucija) koja je nastala u vidu pretplaćenih kamata i razlike u valutnom tečaju, pa je slijedom toga, imajući na umu stručno izrađeni nalaz i mišljenje vještaka Majde Korljan kojeg je sud prihvatio kao vjerodostojan budući su u istom razrađena sva pitanja odnosno okolnosti na koje je sud ukazao u svom rješenju, valjalo je tužbeni zahtjev tužitelja prihvatiti kao osnovan.

63. U pogledu troškova postupka sud je odluku utemeljio na odredbi čl. 154. st. 2 ZPP-a) i odredbe čl. 155. ZPP-a u svezi odredbe čl. 164. ZPP-a, te tužitelju dosudio slijedeći trošak:

- nagrada za sastav tužbe u iznosu od 500,00 Eura prema Tbr. 7. st. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine br. 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, dalje: Tarife);
- nagrada za zastupanje na ročištu održanom dana 26. studenoga 2019.g. u iznosu od 500,00 Eura prema Tbr. 9. st. 1. Tarife
- nagrada za zastupanje na ročištu održanom dana 30. siječnja 2020.g. u iznosu od 500,00 Eura una prema Tbr. 9. st. 1. Tarife
- nagrada za zastupanje na ročištu održanom dana 27. listopada 2021.g. u iznosu od 500,00 Eura una prema Tbr. 9. st. 1. Tarife
- nagrada za zastupanje na ročištu održanom dana 08. prosinca 2021.g. u iznosu od 500,00 Eura una prema Tbr. 9. st. 1. Tarife
- nagrada za zastupanje na ročištu od dana 16. veljače 2022.g. u iznosu od 500,00 Eura na prema Tbr. 8. st. 1. Tarife
- nagrada za zastupanje na ročištu od dana 19. ožujka 2022.g. u iznosu od 500,00 Eura na prema Tbr. 8. st. 1. Tarife
- nagrada za sastav obrazloženog podneska od dana 18. svibnja 2025. u iznosu od 500,00 Eura prema Tbr. 8. st. 1. Tarife
- nagrada za zastupanje na ročištu od dana 14. svibnja 2025.g. u iznosu od 500,00 Eura na prema Tbr. 8. st. 1. Tarife

- nagrada za zastupanje na ročištu od dana 18. rujna 2025.g. u iznosu od 500,00 Eura na prema Tbr. 8. st. 1. Tarife
- nagrada za zastupanje na ročištu od dana 11. studenoga 2025.g. u iznosu od 500,00 Eura na prema Tbr. 8. st. 1. Tarife
- nagrada za zastupanje na ročištu od dana 12. veljače 2026.g. u iznosu od 500,00 Eura na prema Tbr. 8. st. 1. Tarife
- nagrada za zastupanje na ročištu od dana 09. travnja 2026.g. u iznosu od 500,00 Eura na prema Tbr. 8. st. 1. Tarife
- nagrada za sastav obrazloženog podneska od dana 29. siječnja 2020.g. u iznosu od 500,00 Eura prema Tbr. 8. st. 1. Tarife
- nagrada za sastav obrazloženog podneska od dana 07. prosinca 2021.g. u iznosu od 500,00 Eura prema Tbr. 8. st. 1. Tarife
- nagrada za sastav obrazloženog podneska od dana 19. ožujka 2025.g. u iznosu od 500,00 Eura prema Tbr. 8. st. 1. Tarife
- nagrada za sastav obrazloženog podneska od dana 02. travnja 2025.g. u iznosu od 500,00 Eura prema Tbr. 8. st. 1. Tarife
- ukupni trošak financijskog vještačenja u iznosu od 1.163,61 kuna (663,61 Eura + 500,00 Eura)
- sudska pristojba za tužbu u iznosu od 199,08 kuna prema Tar . br. čl. 1. st. 1. Uredbe o tarifi sudskih pristojbi – Tarifa sudskih pristojbi (Narodne novine br. 53/19)
- sudska pristojba za prvostupanjsku presudu u iznosu od 199,08 kuna prema Tar br. 2. st. 1 Uredbe o tarifi sudskih pristojbi – Tarifa sudskih pristojbi

64. Stoga je sud sukladno ocjeni svakog dokaza zasebno i u njihovoj ukupnosti (odredba čl. 8 ZPP-a), uz primjenu prednje rečenog materijalnog prava, uz danu mogućnost strankama u postupku na izjašnjavanje o predmetu spora (odredbe čl. 5. st. 1. ZPP-a), odlučio kako je naznačeno u izrijeci ove presude.

U Šibeniku, 03. lipnja 2026.g.

S u d a c:
Krešimir Krnić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Županijskom sudu (odredbom čl. 4. st. 4. Zakona o područjima i sjedištima sudova (Narodne novine br. 128/14) propisano je da je za odlučivanje o žalbama protiv odluka svih općinskih sudova u ostalim građanskim predmetima određuje se svaki županijski sud).

Žalba se podnosi putem Općinskog suda u Šibeniku, u roku od petnaest dana i to:

- a) za parničnu stranku koja je uredno obaviještena o ročištu objave presude i koja je pristupila na ročište objave presude od dana održanog ročišta objave presude
- b) za parničnu stranku koja je uredno obaviještena o ročištu objave presude, a nije pristupila na ročište objave presude od dana održanog ročišta objave presude
- c) za parničnu stranku koja nije uredno obaviještena o ročištu objave presude od dana dostave prvostupanjske presude.

Dna.

1. Tužiteljica po pun Marko Petković, Šibenik, izravno na ročištu objave, odnosno u protivnom na e oglasnu ploču suda
2. Tuženiku po OD Žurić i partneri, Zagreb, izravno na ročištu objave, odnosno u protivnom na e oglasnu ploču suda,

U Šibeniku, 03. lipnja 2026.g.

S u d a c:

Krešimir Krnić

Broj zapisa: **9-30888-eff79**

Kontrolni broj: **05170-9931f-f2229**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Krešimir Krnić, O=OPĆINSKI SUD U ŠIBENIKU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Šibeniku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.